

Kétévi és kéthónapi fegyházra ítélték Szekulesz Józsefet

Szekulesz ártatlanságát fangozta fel fellebbezett — A törvényszék továbbra is fogva tartja

Budapest, január 3. Kedden folytatta a budapesti törvényszék Horváth-tanácsa a kofferes valuta-bűnügy főtárgyalását. Elsőnek Szekulesz Józsefnek hallgatta ki a bíróság. Szekulesz felesége kijelentette, hogy vallani akar férje ügyében, majd elmondotta, hogy az ismeretes vacsorán Singeren és Lindenfelden kívül édesanyja is részt vett, aki azért ment fel Szegedről Budapestre, hogy a szívét megvizsgáltsa. Édesanyja elhatározta, hogy Zürichbe utazik.

— Miért éppen Zürichbe? — kérdezte az elnök.

— Mert azt tanácsolták.

Itt dr. Halász Lajos, Nagy Pál védője arra kérte az elnököt, figyelmeztesse Szekuleszét arra, hogy édesanyja ellen nem köteles vallani.

— Nem figyelmeztetem! — válaszolt indulatosan a tanácselnök — az ügyre tartozik ez is!

Ezután elmondotta Szekuleszné, hogy valamit hallott arról, hogy férje Nagy Pállal együtt valutaüggyel foglalkozott, de arról nem volt tudomása, hogy férje ezzel vagyonot szerzett. Elmondotta még, hogy a vendégek 11 óra előtt eltávoztak lakásukból, édesanyja a vasútra ment, hogy Zürichbe utazzon, de senkise kísérte ki az állomásra.

Szekuleszék cselédleánya is olyan értelmű vallomást tett, hogy szeptember 24-én két ur volt náluk vacsorán.

Katona Aladár hálókocsikalauz a szembesítéskor nem ismerte fel Szekuleszt. Felmutatták előtte Zala Andor fényképét, de ezt sem ismerte fel. A Zala-fényképre viszont Sturma hálókocsi-ellenőr azt vallotta, hogy az inkább hasonlít arra a férfire, akit ő látott, mint Szekulesz. Horváth kalauz is inkább a Zala-fényképen látható férfit mondotta az áldetektívnek, mint Szekuleszt.

A tárgyalás további során

heves vita

fejlődött ki Szekulesz és Turánszky detektívfőfelügyelő között. Szekulesz azt állította, hogy Turánszky azt mondta neki, hogy jöjjön nyugodtan Pestre és segítsen lefogni néhány valutást. Turánszky kijelentette, hogy ez nem felel meg a valóságnak.

Azt is állította Szekulesz, hogy amikor elfogták Bécsben, Marek detektívnél látta feljegyezve Fisch és Zala nevét. Azt mondotta a bécsi detektív, hogy a feljegyzés nála néhány nap óta megvan. A bécsi rendőrségnek tehát megvolt a feljegyzése és így tehát a budapesti rendőrségnek is tudnia kellett erről a két névről, Patay detektív mondotta is, hogy ezt a két nevet már régen tudják.

Ezután kihallgatták tanuként Révész György nirlapíró, aki arról tett vallomást, hogy előtte Bauer Mária Zalaiban vélte felismerni a tettest.

Bauer Mária kijelentette, hogy Révész vallomása nem felel meg a valóságnak.

Révész György a továbbiak során elmondotta, hogy levelet kapott Kolozsavárról, Nagy Páltól, aki arra kérte, hogy

derítse ki a tettest,

aki a koffert elrabolta. Ő ekkor már hallott arról, hogy nem Szekulesz a tettes. Valaki azt mondotta, hogy van egy soffőr, aki az állítólagos rejtélyes rablásról sokat tudna mondani. Megtalálta ezt a soffőrt, akit Leviczkynek hívnak. Leviczky elmondta neki, hogy Zala Andor ötszáz pengőt aján-

lott fel neki. Azt mondotta, hogy meg kell akadályozni azt, hogy valaki egy fontos találmányt kivigyen az országból. Egy nőből kellett volna elvenni egy koffert, terepszemlét is tartottak, de az egész dologból nem lett semmi.

Dr. Patay László detektív kijelentette, hogy Bauer Mária Zala fényképére azt felelte, hogy nem ez volt a tettes.

A védő kérésére az elnök felvezettette a tárgyaló terembe a valutaüggyben letartóztatott

Heidelberg Györgyöt,

hogy a vádlottal összehasonlíthassák. Mindketten kövérek, mindketten kabát nélkül vannak, szürke ruhában. Heidelberg valamivel magasabb, mint Szekulesz.

— Csodálatos, hogy a valutások mennyire hasonlítanak egymáshoz — mondotta ekkor az elnök. Az elnök mind a két férfit szemügyre vette, Heidelberget ezután visszavezették cellájába. A bíróság ezután az összes kihallgatott tanut megeskette vallomására.

Ezután Kotsis Miklós ügyész a lelnök megkezdte

vádbeszédét.

Ennek a valutaüggynek a középpontjában — mondotta — Szekulesz József áll, aki saját vallomása szerint 1931-ben tönkremegy, mint bankigazgató, mint autógyáros. Nincs egyetlen fillérje sem. Egy barátja, Lindenfeld segít rajta 2-3 ezer pengővel. Ezzel a pénzzel 1931 augusztusában, amikor a bankzárlat keletkezett, Szegeden valutaüzletekkel kezd foglalkozni. Azután Budapestre jön. Itt van a jó hely: a Rombach-ucca és környéke. Egy év alatt 200 ezer pengős vagyonot szerez. Amikor százazrek vannak munka nélkül, amikor nem tudják megkeresni a mindennapi kenyeret, amikor szívesen dolgoznának a becsületes magyar pengőért, akkor vannak ilyen emberek, kik nem tekintenek se törvényt, se rendeletet, se engedélyt, hanem bemennek a Rombach-uccába, azután repülőgéppel, autóval Romániába, Zürichbe visznek valutát, adnak-vesznek, Zürichben folyószámlákat nyitnak, rontják a magyar pengőt. Szekulesz rövid idő alatt 1,700.000 svájci frankot juttatott ki erre a folyószámlára. De ez nem elég neki. Nem elég a gyors meggazdagodás: gondol egyet és Nagy Pállal új bűncselekményhez fog. Abban biznak, hogy ha elrabolják a valutás koffert, az üzerek nem merik feljelenteni őket, mert ők maguk is bűnösök. De rajtavesztenek.

— Különös véletlen, — mondotta az ügyész —, hogy Szekuleszknél éppen szeptember 24-én van vacsora. Merem állítani: ehhez a vacsorához valutát vittek. Ott van Lindenfeld, Singer, Nagy Pál. Azután jön Székéné, aki olyan szivbajos, hogy hegyes vidékre akar menni, — és a valutával Zürichbe utazik. Ez a vacsora: valutavacsora volt. Szekulesz és Nagy Pál a keleti pályaudvaron találkozik. Alig indul meg a vonat, benyitnak Bauer Mária fülkéjébe. Detektívnek adják ki magukat, elveszik a valutás koffert és eltűnnek. Semmi adat sincs arra, hogy Szekuleszt vádolni: Bauer Mária érdeke lenne. A vádat bizonyítva látom, és a vádlott szigorú megbüntetését kérem.

Ezután dr. Goitein Sándor mondotta el

védőbeszédét.

amelyben azt fejtegette, hogy vannak bizonyos gyanúkok Szekuleszszel szemben, de ezek csak a véletlen fatális játékával hozható összefüggésbe, ilyen gyanúkok pedig nem elegendők arra, hogy valakivel szemben marasztaló ítéletet lehessen hozni. A védő ezután részletesen foglalkozott Fisch Károly és Zala Andor szerepével.

— Szekulesz és Nagy Pál itt maradt a rablás után Budapestben, — de hol van Zala és hol van Fisch? Mind a ketten másnap, szeptember 25-én hajnalban hirtelen elutaztak Budapestről. Nem gyanús Fisch és Zala szerepe? Még akkor sem, amikor tudvalevő, hogy Zala olyan feltűnően hasonlít Szekuleszhez? En azt sem hiszem el, hogy Bauer Máriának Steinfeldel viszonya van. Ez olyan mese, amit az ügy érdekében kellett beleadni a perbe. Ennek az egész szerelmi viszony-

nak a beállítása a sőtörvények elfűtölésére való, — annak igazolására, hogy Bauer Mária miért utazgatott Steinfeldel Triesztbe, Berlinbe és Zürichbe. Ezeket az utazásokat gyengéd liezonnal akarják magyarázni. Nem lehet Szekuleszt elítélni egy nő állítása alapján, annak a nőnek az állítása alapján, aki súlyosan gyanúsítható ezen bűncselekményekben való részvétellel. Vannak itt titkok, amelyek még nem derültek ki. Felmentő ítéletet várok.

Az utolsó szó jogán

Szekulesz József a következőket mondotta:

— Lelkiismeretem tiszta, esküszöm mindenre, kislányom életére, hogy nem én vagyok a tettes; erről a bűncselekményről nem tudok semmit. Isten engem úgy segítjen!

Több mint egy óra hosszat tanácskozott a bíróság. A törvényszék

Ítéletében

bűnösnek mondotta ki Szekulesz Józsefet

zsarolás büntetésében és ezért kétévi és két hónapi fegyházbüntetésre ítélte. Mellék-büntetésként a bíróság öt évi hivatalvesztésre és politikai jogainak ugyanilyen időtartamra való felfüggesztésére ítélte Szekuleszt.

A vizsgálati fogsággal a letartóztatásból egy hónapot és husz napot a bíróság kitöltöttnek vett. A sértettet, Bauer Mária kárigényével polgári perre utasította. A bűnügyi költségeket Szekulesz köteles viselni.

Szekulesz József, sápadt arccal hallgatta az ítéletet. Az elnök ezután megkezdte az ítélet indokolásának felolvasását.

— A törvényszék a főtárgyalás adatai, Bauer Mária határozott és esküvel megerősített vallomása, az ezt támogató Sturma Emi, továbbá Guttmann Agnes, a nyomozást végző detektívek vallomása és a főtárgyaláson ismertett nyomozati iratok alapján is tényként vette, hogy szeptember 24-én éjjel a gyorsvonaton Bauer Mária-tól, Szekulesz József a szökésben levő társával detektívnek adva ki magát, veszélyes fenyegetéssel elvett egy bőröndöt, amelyben ruhanemű és 35.000 dollár volt. A büntetés kiszabásánál enyhítő körülménynek vette a törvényszék a vádlott bűntelen előéletét. Ezzel szemben súlyosbító körülmény a kár nagy összege és hogy cselekedetével nemcsak egyest sértett meg, hanem a nemzet gazdasági érdekeit is súlyosan megsértette. A vádlott egész lényével és tevékenységével — folytatta az ítélet —, közveszélyes jellegű és mint ilyen egyénnel szemben enyhítő szakasz alkalmazásának helye nincs.

— Ártatlan vagyok, fellebbezést jelentek be — szólt harsány hangon Szekulesz. Az ügyész megnyugodott.

Goitein védő kérte Szekulesz szabadlábrahelyezését. Az ügyész ellenezte és Horváth tanácselnök nyomban enunciatla, hogy a vádlott előzetes letartóztatását a bíróság az ítélet jogerőre emelkedéséig továbbra is fenntartja.

Szekulesz és felesége sirva borult egymás nyakába. Rövid ideig beszélgettek, azután az ör elvezette Szekuleszt a fogházba.

Havi 80 fillér és

havi 1 pengő az előfizetési díj

a DÉLMAGYARORSZAG
kölsönkönyvtárában

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonoknak, ismerősöknek s jóbarátoknak, kik felejtethetetlen jó férjem, illetve édesapánk

Stern Adolf

elhunytaival megjelenésükkel s részvételükkel fájdalom munkát enyhíteni igyekeztek, ezúton mondunk hálás köszönetet.

179

A gyászoló család.

Belvárosi Mozi

Szerdától péntekig

Lányok a viharban.

Mai történet a mai fiatalság életéből.
Főszereplő: KARIN HARDT.

Sugárzó fiatalság,
napfény, derű,
szerelem, boldogság,
könny és mosoly.

Előadások 5, 7, 9, pénteken 3, 5, 7 és 9 órakor.

SZEGED ÖTVEN ÉVE a Szegedi Fészek Klub nagyszabású kiállításán.

Iparostanonciskola, d. e.
10-1-ig, d. u. 3-7-ig.